உ
சிவமயம்
ஸ்ரீ மஹாதேவ ஜயம்

॥ नमश्शिवायभुजंगम् ॥

॥ நமஶ்ஶிவாயபு⁴ஜங்க³ம் ॥

தர்மப்ரவசன ரத்னம், உத்தம உபன்யாசக சக்ரவர்த்தி
பிரம்மஸ்ரீ மஞ்சக்குடி **K. ராஜகோபால சாஸ்திரிகள்**
இயற்றிய

नमश्शब्दमात्रे सदातुष्टदेवं
नतानांमुनीनां हृदिस्थंगिरीशम् ।
नरेन्द्राधिपत्यं ददन्तं वहन्तं
नमश्शिवायेति पदाभिधंस्तुवे ॥ १ ॥

நமஶ்ஶப்³த³மாத்ரே ஸதா³துஷ்டதே³வம்
நதாநாம்முனீநாம் ஹ்ருதி³ஸ்த²ங்கி³ரீஶம் ।
நரேந்த்³ராதி⁴பத்யம் த³த³ந்தம் வஹந்தம்
நமஶ்ஶிவாயேதி பதா³பி⁴த⁴ம்ஸ்துவே ॥ 1 ॥

1. **'நம'** என்றதும் ஸந்தோஷமடையும் தெய்வம். வணங்குகின்ற முனிவர்களின் உள்ளத்தில் இருந்து, ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தும் வஹித்தும் வரும் கிரீசனை சிவ பெருமானை **'நமச்சிவாய'** என்ற பதத்தினால் அழைத்து ஸ்துதி செய்கின்றேன்.

महादेवमीशं महावाक्यगेहं
महात्मानमेकं महत्तत्वमूर्तिम् ।
महारुद्रयज्ञैः सदास्तूयमानं
नमश्शिवायेति पदाभिधंहुवे ॥ २ ॥

மஹாதே3வமீஶம் மஹாவாக்யகே3ஹம்
மஹாத்மானமேகம் மஹத்தத்வமூர்திம் ।
மஹாருத்3ரயஜ்ஞை: ஸதா3ஸ்தூயமானம்
நமஶ்ஶிவாயேதி பதா3பி4த4ம்ஹுவே ॥ 2 ॥

2. மஹாதேவன், ஈசன், மஹாவாக்யத்தையே உறைவிடமாகக் கொண்ட மஹாத்மா, ஒரே கடவுள், மஹத் தத்வமுடைய மூர்த்தி, மஹாருத்திரங்களிஞல் எப்பொழுதும் துதிக்கப்படுகிறவர் ஆகிய சிவபெருமாஜன 'நமச்சிவாய' என்ற பதத்திஞல் அன்போடு அழைக்கின்றேன்.

शिवंशान्तमूर्त्तिं शिष्टैकपूजितं
श्रितांघ्रिस्वभक्तान् सदैवाभिरक्षम् ।
श्रियंसंदधानं शिलारूपमाद्यं
नमश्शिवायेति पदाभिधंनमे ॥ ३ ॥

ஶிவம்ஶாந்தமூர்த்திம் ஶிஷ்டைகபூஜிதம்
ஶ்ரிதாங்க்4ரிஸ்வப4க்தான் ஸதை3வாபி4ரக்ஷம் ।
ஶ்ரியம்ஸந்த3தா4னம் ஶிலாரூபமாத்3யம்
நமஶ்ஶிவாயேதி பதா3பி4த4ம்நமே ॥ 3 ॥

3. சிவன், சாந்தமூர்த்தி, சிஷ்டர்களால் பூஜிக்கப்படுபவர், தனது பாதத்தையண்டினவர்கஊ எப்போதும் ரக்ஷிப்பவர், ஐச்வர்யத்தைக் கொடுப்பவர், சிலாரூபமாகத் தோன்றிஞலும் ஆதிரூபமில்லாதவர். இத்தகைய சிவபெருமாஊ **'நமச்சிவாய'** என்று சொல்லி வணங்குவேன்.

वाग्देवतास्तोत्र तृप्तंश्रुतेर्गिरां
पारेवसन्तंयोगि हृद्ध्येयमूतिम् ।
वकारादिबीजं अमृतस्वरूपं
नमश्शिवायेति पदाभिधंब्रुवे ॥ ४ ॥

வாக்3தே3வதாஸ்தோத்ர த்ருப்தம்ஶ்ருதேர்கி3ராம்
பாரேவஸந்தம்யோகி3 ஹ்ருத்4த்4யேயமூதிம் ।
வகாராதி3பீ3ஜம் அம்ருதஸ்வரூபம்
நமஶ்ஶிவாயேதி பதா3பி4த4ம்ப்3ருவே ॥ 4 ॥

4. வாக்தேவதையான ஸரஸ்வதியின் ஸ்துதியினுல் திருப்தி அடைந்தும், வேதத்தின் முடிவில் வஸித்தும், யோகிகளின் ஹ்ருதயத்தினுல் தியானம் செய்ய ப்பட்டும், **'வ'** என்ற அம்ருத பீஜமாக இருக்கும் சிவபெருமாஊ **'நமச்சிவாய'** என்று கூறுவேன்.

यंदेवदेवं नमश्शब्दपूर्वं
शिवायेतिमन्त्रं तच्छिवाकारमेति ।
चिदानन्दनृत्यं सुधाधातृसक्तिं
नमश्शिवायेति पदाभिधंभजे ॥ ५ ॥

யந்தே3வதே3வம் நமஶ்ஶப்3த3பூர்வம்
ஶிவாயேதிமந்த்ரம் தச்சி2வாகாரமேதி ।
சிதா3நந்த3ந்ருத்யம் ஸுதா4தா4த்ருர்ஶாக்த
நமஶ்ஶிவாயேதி பதா3பி4த4ம்ப4ஜே ॥ 5 ॥

5. எந்த தேவதேவஊ **'நம'**: என்று ஆரம்பித்து **'சிவாய'** என்று மந்திரம் சொன்னவுடன் சிவஸ்ரூபமாக ஆகி ஆனந்த நர்த்தனஞ் செய்யும் அம்ருதசக்தியைக் கொடுக்குமோ அந்த **'நமச்சிவாய'** மந்திரத்தை பஜிக்கிறேன்.

நமச்சிவாய புஜங்கம் உரையுடன் முற்றிற்று.
